

1. Кожним вченим підписується угода про передачу інтелектуальної власності МІТ.

2. Здійснюється оцінка комерційних перспектив проекту та, виходячи з цього, рішення про патентування затверджується офісом.

3. Проводиться публікація заявки про винахід. Щорічно МІТ повідомляє про 700-800 своїх інноваціях.

4. Приступають до пошуку інвестора, який зможе повністю або частково профінансувати цей проект. Офіс здійснює допомогу в пошуках. Однак, як правило, вирішальну роль на практиці відіграють особисті зв'язки новатора, які і допомагають в знаходженні спонсора. Відсутність інвестора може стати причиною припинення процесу патентування.

5. Трансфер технологій проводиться на підставі ліцензійних угод. МІТ щорічно укладає близько сотні подібних договорів. При цьому винахідник отримує лише частину грошей від комерціалізації, решту коштів витрачаються на проведення подальших досліджень в рамках університетських програм [1].

Варто відзначити, що незважаючи на достатньо високий інтелектуальний і людський потенціал України в розрізі можливостей нових розробок, НДДКР, вітчизняні підприємства не приділяють належної уваги необхідності інвестування інноваційного розвитку бізнесу, розвитку інтелектуального капіталу підприємств, що доводить недосконалість системи довгострокової стратегічної орієнтації підприємств і є важливим моментом в питанні підвищення інноваційної активності підприємств.

В питанні оцінки інноваційного потенціалу підприємства пріоритетним є встановлення взаємозв'язку впливу інноваційного потенціалу на ключові показники діяльності підприємства, а не оцінка як така його в якісному або кількісному вигляді. Встановлення домінуючих елементів інноваційного потенціалу за силою впливу на показники чистого прибутку або ринкової капіталізації дозволяє підприємству орієнтуватися при формуванні стратегії інноваційного розвитку підприємства в цілому.

Література:

1. Інновації в Україні: несподівані факти і цифри: сайт URL: <https://wisegroup.com.ua/ua/innovaci%D1%97-v-ukra%D1%97ni-nespodivani-fakti-i-cifri/>.

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Благой В.В., канд. екон. наук, доцент

Байлов І.А., студент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

В умовах складних політичних та економічних перетворень значно зростає рівень непередбачуваності зовнішнього середовища, перед

підприємствами постає ряд складних проблем, вирішення яких вимагає формування гнучкої та адаптивної інвестиційної політики. Ефективним інструментом в вирішенні завдань підвищення конкурентоспроможності та розвитку вітчизняних підприємств є стратегічне управління їх інвестиційною діяльністю, яка може забезпечити стабільність, стати базою для підвищення ефективності функціонування та подальшого розвитку господарюючого суб'єкта.

Актуальність розробки інвестиційної стратегії підприємства визначається рядом умов. Найважливішим з них є інтенсивність зміни чинників зовнішнього інвестиційного середовища. Висока динаміка основних макроекономічних показників, що пов'язані з інвестиційною активністю підприємств, темпи розвитку технологій, часті коливання кон'юнктури інвестиційного ринку, мінливість державної інвестиційної політики і форм регулювання інвестиційної діяльності не дозволяють ефективно управляти інвестиціями підприємства на основі лише раніше накопиченого досвіду і традиційних методів. І, оскільки під впливом багатьох факторів інвестиційні рішення окремих структурних підрозділів підприємства можуть мати різно направлений характер, це може призвести до виникнення протиріч і зниження ефективності інвестиційної діяльності в цілому. Тому, однією з умов, що визначають актуальність розробки інвестиційної стратегії підприємства, є його майбутній перехід до нової стадії життєвого циклу. Кожній із стадій життєвого циклу підприємства властиві характерні рівень інвестиційної активності, напрямки і форми інвестиційної діяльності, особливості формування інвестиційних ресурсів і саме інвестиційна стратегія дозволяє заздалегідь адаптувати інвестиційну діяльність підприємства до майбутніх кардинальних змін можливостей його економічного розвитку [1].

Для більш детального розуміння феномену як інвестиційна стратегія, слід дати визначення. Поняття «інвестиційна стратегія» в сучасній економічній літературі тлумачиться як формування системи довгострокових цілей інвестиційної діяльності та вибір найефективніших шляхів їх досягнення. Інвестиційна стратегія визначає можливості поліпшення результатів господарювання суб'єкта за допомогою інвестицій, тобто окреслює напрями інвестування з метою одержання прибутку та збільшення власних активів. Інвестиційну стратегію можна розглядати і як процес стратегічного управління інвестиційною діяльністю. В цьому випадку він включатиме в себе: тактичне управління інвестиційною діяльністю шляхом формування інвестиційного портфелю; оперативне управління інвестиційною діяльністю шляхом оперативного керування окремими інвестиційними проектами та програмами [2]

Поняття інвестиційної стратегії відноситься як до інвестиційного, так і до стратегічного менеджменту. З точки зору стратегічного менеджменту інвестиційна стратегія є однією із функціональних стратегій в стратегічному наборі підприємства, тобто однією із підтримуючих стратегій, яка визначає стратегічну орієнтацію інвестиційної діяльності, яка забезпечує її досягнення поставлених цілей. Мартиненко М. М. та Ігнат'єва І. А. відносять інвестиційну

стратегію до «ключових» функціональних стратегій разом з інноваційною та фінансовою стратегіями [3]. Значна увага приділяється інвестиційній стратегії в інвестиційному менеджменті, де розглядаються її основні напрями, процес формування інвестиційних ресурсів для її забезпечення та процес оцінювання ефективності її реалізації [4].

Важливими компонентами інвестиційного планування на підприємствах є пошук і формування варіантів капіталовкладень, визначення відносних і абсолютних розмірів їх прибутковості, встановлення можливостей фінансування за рахунок різних джерел, оцінювання надійності реалізації та можливості успіху того чи іншого варіанта інвестування. Правильність прийнятих науково-технічних рішень, пов'язаних з практичними можливостями, буде I Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Формування потенціалу економічного розвитку промислових підприємств» 17 виявлятися під час тривалого періоду сприятливого впливу інвестицій на виробництво та збут продукції, збільшення прибутку підприємства [5].

Формування інвестиційної стратегії сучасного підприємства є важливим аспектом у діяльності компанії. Ефективне використання інвестиційних ресурсів підвищує ефективність діяльності підприємства, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємства, забезпечує збільшення вартості його активів. Кожне підприємство формує інвестиційну стратегію, виходячи з власних потреб в інвестуванні і враховуючи віддачу від вкладень з точки зору отримання прибутку і забезпечення соціального ефекту.

Література:

1. Поняття інвестиційної стратегії та порядок її формування на підприємстві. URL: <https://buklib.net/books/35293/> (Дата звернення: 30.10.2020)
2. Зобов О. С. Математичне моделювання інвестиційної стратегії підприємств. *Журнал : Молодий вчений*. 2014. №6 (09). С. 119–121.
3. Мартиненко М. М., Ігнат'єва І. А. Стратегічний менеджмент : підручник. К. : Каравела, 2006. 320с.
4. Шляхи підвищення інвестиційної діяльності в Україні: монографія / за заг. ред. В. Г. Федоренка. Ніжин : «Видавництво «Аспект – Поліграф», 2003. 724 с.
5. Якимчук Т. В. Роль інвестиційної стратегії в діяльності підприємства. *Наукові праці НУХТ*, 2008. № 27. С. 144–145.

СИТУАЦІЙНИЙ АНАЛІЗ СТАНУ СЕРЕДОВИЩА ПІДПРИЄМСТВА

*Благой В.В., канд. екон. наук, доцент
Клименко І.В., студент*

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що в сучасних умовах